07/03/2023

Κυριακή της Ορθοδοξίας στο Μετόχι Κύκκου

Εκκλησία της Κύπρου / Ι.Μ. Κύκκου και Τηλλυρίας

Με εξαιρετική λαμπρότητα, εκκλησιαστική τάξη και την αρμόζουσα μεγαλοπρέπεια τιμήθηκε, στον Ιερό Ναό Αγίου Προκοπίου, Μετόχιο της Ιεράς Μονής Κύκκου στη Λευκωσία, η Κυριακή της Ορθοδοξίας, ημέρα κατά την οποία η Εκκλησία μας εορτάζει την αναστήλωση των ιερών Εικόνων και την αποκατάσταση της τιμής τους στην πνευματική και λατρευτική ζωή της.

Προεξάρχων της λαμπράς και πανευφροσύνου τούτης πανηγύρεως ήταν ο **Πανιερώτατος Μητροπολίτης Κύκκου και Τηλλυρίας κ. Νικηφόρος**, έχοντας, κύκλω του ιερού θυσιαστηρίου, περιϊστάμενους Κυκκώτες Πατέρες και κληρικούς της Ιεράς Μητροπόλεως Μητροπόλεως.

Στο κήρυγμά του, **ο Πανιερώτατος,** πριν να αναφερθεί στον **θρίαμβο της αναστηλώσεως των ιερών Εικόνων** και την μεγάλη αυτή **εορτή της Ορθοδοξίας,** εξέφρασε τον βαθύτατο πόνο και την θλίψη όλων για την «πολυώδυνη εθνική τραγωδία», όπως χαρακτήρισε το «δολοφονικό, πολυαίμακτο σιδηροδρομικό δυστύχημα στην κοιλάδα των Τεμπών της Ελλάδας μας, κατά το οποίο βρήκαν τραγικό, επώδυνο και μαρτυρικό θάνατο δεκάδες νέων ανθρώπων, κατά πλειοψηφία φοιτητών, που επέστρεφαν στο Αριστοτέλειο της Θεσσαλονίκης Πανεπιστήμιό τους, μετά τις τριήμερες διακοπές τους.

»Ένα βίαιο πολύνεκρο δυστύχημα, που έκοψε το νήμα της ζωής ανθρώπων, που βρίσκονταν στο άνθος της νεότητάς τους και έπλαθαν όνειρα για το μέλλον τους. Ένα δυστύχημα, που γέμισε τις ψυχές και τις καρδιές όλων μας με ανείπωτη θλίψη και πόνο και με δάκρυα και στεναγμό. Συγκλονίζεται η ψυχή μας και αιμάσσει η καρδία μας, αναλογιζόμενοι τις φρικτές εκείνες ώρες της κολάσεως, κατά τις οποίες νέα παιδιά εκαίγοντο ζωντανά ή συνεθλίβοντο και επολτοποιούντο μέσα στις πυρακτωμένες λαμαρίνες των βαγονιών των βιαίως συγκρουσθέντων αμαξοστοιχιών.

»Θρήνος και κλαυθμός και οδυρμός πολύς των μανάδων και των πατεράδων, των παππούδων και των γιαγιάδων και όλων των συγγενών και φίλων των αδικοχαμένων νέων μας, μεταξύ των οποίων και δύο κυπρίων συμπατριωτών μας, που άφησαν με επώδυνο και οδυνηρό τρόπο την τελευταία τους πνοή εκεί, στη μεγάλη μας πατρίδα, τη μάνα Ελλάδα. Αλήθεια! Ποιος μπορεί να τους παρηγορήσει στον φρικιαστικό αυτό τρόπο θανάτου των μονάκριβων παιδιών τους; Ποιος μπορεί να σταλάξει βάλσαμο παρηγοριάς στον αβάστακτο πόνο, που σαν πύρινη ρομφαία διαπερνά τις θλιμμένες καρδιές τους; Μόνο ο κυρίαρχος της ζωής και του θανάτου, ο Παντοδύναμος Κύριος μπορεί να κάνει αυτό που αδυνατούμε να κάνουμε εμείς, να δώσει, δηλαδή, παρηγοριά και δύναμη και κουράγιο στους χαροκαμένους γονείς και παππούδες, ώστε να σταθούν όρθιοι και να μη καταρρεύσουν».

«Εμείς θερμή αναπέμπουμε δέηση προς τον Ύψιστο», τόνισε εν συγκινήσει ο Πανιερώτατος, «και θερμά τον παρακαλούμε να βαλσαμώσει τον πόνο και να σπογγίσει τα δάκρυα των συγγενών και φίλων των τόσο φρικτά αδικοχαμένων

νεκρών μας. Είθε ο Πανάγαθος Θεός να αναπαύσει τις ψυχές τους "εν Χώρα Ζώντων και εν σκηναίς δικαίων"».

Στην ομιλία του για την **Α΄ Κυριακή των Νηστειών, ο Μητροπολίτης Κύκκου,** μεταξύ των άλλων, επεσήμανε ότι: «Σήμερα η Εκκλησία του Χριστού, περιβεβλημένη την αλουργίδα της δόξης, εορτάζει τα νικητήρια αυτής κατά της πλάνης και εναντίον των δυνάμεων του σκότους, που επιχείρησαν τη διάβρωση και τον αφανισμό της». Και τόνισε ότι: «Η σημερινή εορτή της Ορθοδοξίας συγκεντρώνει όλους τους αγώνες της εναντίον των εξωτερικών κινδύνων και των εσωτερικών υπονομεύσεων».

Σε άλλο σημείο του περιεκτικού θεολογικών και Πατερικών αναφορών λόγου του υπογράμμισε: *«Η άρνηση ης εικόνας από τους εικονομάχους σήμαινε άρνηση του γεγονότος της ενανθρωπήσεως του Χριστού· και άρνηση της τιμής στην εικόνα του Χριστού σήμαινε άρνηση της πραγματικότητας της θεότητάς του. Για τον λόγο αυτό οι Πατέρες της εβδόμης Οικουμενικής Συνόδου του 787 μ.Χ., πολέμησαν τη νέα αίρεση της εικονομαχίας με τον ίδιο έντονο τρόπο, που πολέμησαν και τις άλλες ψυχοκτόνες αιρέσεις.*

»Σήμερα, σε μια εποχή εγωπαθή και υλόφρονη, που χαρακτηρίζεται από μια μεταφυσική ανομβρία και πνευματική και ηθική ξηρασία και αποτελμάτωση, με αποτέλεσμα ο σημερινός άνθρωπος της προόδου, της επιστήμης και της κοινωνικής και οικονομικής ανόδου, ο άνθρωπος ο έμφορτος παιδείας και θύραθεν γνώσεως, να οπισθοδρομεί δυστυχώς και πάλιν σε σφαγές και λεηλασίες και ωμές αδικίες και να εγγίζει την πυρηνική καταστροφή και τον όλεθρο του πλανήτη μας, μέσα σ' αυτή την οξύτατη κρίση που δέρνει την οικουμένη, η σημερινή εορτή της Ορθοδοξίας, εορτή θριάμβου και δόξης της Ορθοδόξου Εκκλησίας, αποκτά μεγαλύτερες διαστάσεις και φέρνει νέο μήνυμα. Το μήνυμα της επιστροφής στις ακατάλυτες πνευματικές αρχές και αξίες της Ορθοδοξίας. Φέρνει το μήνυμα για ένα νέο, αναγεννημένο πνευματικά και ηθικά άνθρωπο, απαλλαγμένο από τις οποιεσδήποτε εξαρτήσεις των παθών του.

»Σήμερα στην εποχή αυτή την εικονοκλαστική, που πλειοδοτεί των περασμένων εποχών σε εικονομαχική αλαζονεία, είναι ανάγκη να αναστηλωθεί η άλλη εικόνα, η εικόνα του πεσμένου και εξαχρειωμένου ανθρώπου. Και η καλύτερη περίοδος για

το άθλημα αυτό είναι η παρούσα περίοδος της Μεγάλης Τεσσαρακοστής, που άρχισε από τον Κατανυκτικό Εσπερινός της περασμένης Κυριακής της Τυρινής».

Αναφερόμενος, ακολούθως, στην ικετευτική πρόσκληση – πρόκληση που μας απευθύνει, τούτες τις μέρες της Μεγάλη Τεσσαρακοστής η Εκκλησία μας, με το περίφημο ιδιόμελο: «"Το στάδιον των αρετών ηνέωκται, οι βουλόμενοι αθλήσαι εισέλθετε, αναζωσάμενοι τον καλόν της νηστείας αγώνα", τόνισε, ότι «ταυτόχρονα δε μας υποδεικνύει και τα πνευματικά μέσα που θα χρησιμοποιήσει ο κάθε πιστός, για να μπορέσει να διεξέλθει «ορθοδόξως και επωφελώς» το στάδιο της νηστείας, το οποίο συνιστά, πνευματικά, εισαγωγή στο πάθος και στη λαμπροφόρα Ανάσταση. Και τα μέσα αυτά είναι: Η αγάπη, η ταπείνωση, η ανεξικακία, η ανοχή, η συγγνώμη, η προσευχή, η νηστεία, η εγκράτεια και η καθαρτική μετάνοια και εξομολόγηση, με αποκορύφωμα το μέγιστο των Μυστηρίων, τη θεία Ευχαριστία, γιατί για τους ορθοδόξους χριστιανούς ο πυρήνας και η ζωοποιός δύναμη της κάθε ανακαινίσεως είναι η θεία Ευχαριστία, η οποία παρέχει τον Άρτο της Ζωής, απαραίτητο για την πνευματική μας συντήρηση και αύξηση.

»Νηστεία, λοιπόν, αληθινή. Προσευχή έντονη και θερμή. Μετάνοια αποφασιστική. Εξομολόγηση ειλικρινής και συνειδητή και με φόβο Θεού συμμετοχή στο Μυστήριο της ζωής, το Μυστήριο της θείας Ευχαριστίας. Μόνο έτσι ολοκληρώνεται το έργο του ανακαινισμού και αγιασμού μας και επισφραγίζεται ο ιερός πνευματικός αγώνας μας. Μόνο έτσι θα αξιωθούμε να γίνουμε κοινωνοί των παθών του θείου μας Λυτρωτή και να συμμετάσχουμε στη νίκη και τη χαρά της ένδοξης Ανασπάσεώς Του», τόνισε, ο σεπτός της του Κύκκου Ποιμενάρχης, κατακλείοντας τον επιστηρικτικό και πνευματικό του λόγο του.

Λίγο πριν το πέρας της θείας Λειτουργίας του **Μεγάλου Βασιλείου**, έλαβε χώρα η καθιερωμένη λιτάνευση των ιερών εικόνων πέριξ του Ιερού Ναού, με προεξάρχοντα τον Μητροπολίτη Κύκκου, πλαισιούμενο από τον ιερό κλήρο, τους ιεροψάλτες και το πολυπληθές εκκλησίασμα, που κρατούσε στα χέρια του εικόνες του Χριστού, της Παναγίας και των Αγίων. Κατά τη διάρκεια της λιτανευτικής πορείας και σύμφωνα με το Τυπικό και την τάξη της Αγίας μας Εκκλησίας, αναγνώσθηκε, σε τρεις στάσεις, το Σύμβολο της Πίστεως, ενώ ο Πανιερώτατος ανέγνωσε τις προβλεπόμενες περικοπές από το Συνοδικό της Ορθοδοξίας, την απόφαση της Ζ΄ Οικουμενικής Συνόδου, που αναφέρεται στην τιμή και προσκύνηση των ιερών εικόνων.

Κατόπιν, επιστρέφοντας εντός του ναού και προ του «Δι’ ευχών», αναπέμφθηκε επιμνημόσυνος δέησις υπέρ αναπαύσεως «πάντων των αιφνιδίω και μαρτυρικώ θανάτω τελειωθέντων αδελφών ημών κατά την επισυμβάσαν εις την κοιλάδα των Τεμπών της Ελλάδος σιδηροδρομική τραγωδία».

Λουκάς Α. Παναγιώτου